

РЕШЕНИЕ

№ 3491

гр. София, 04.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 04.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **3587** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Х. Р. П. срещу ревизионен акт №* от 11.02.2010 г., издаден от Евелин Л И на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С., потвърден с решение № 496 от 12.04.2010 г. на директора на Д. „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н..

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен като издаден в нарушение на материалния закон. Излага доводи, че неправилно данъчните органи са включили в данъчната основа сумата от 10 042,86 евро, представляваща заплатения от жалбоподателя размер на ДДС (19 %) П. покупката на МПС, което от своя страна рефлектира върху размера на определените лихви за забава. Иска отмяната на ревизионния акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – Д. на Д. „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н., чрез юрк. Г изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на ревизионния акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд С. град, I отделение, IV състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 906385 от 02.10.2009 г., изменена със ЗВР № 908158 от 11.12.2009 г., издадени от М Г Р, начарник на сектор „Ревизии” в Д. „Контрол” П. ТД на Н. С. е възложено извършването на ревизия на Х. Р. П. за определяне на задълженията по ЗДДС за периода от 01.03.-30.04.2008 г.

Издаден е ревизионен доклад № 908158 от 12.01.2010 г., с който е направено предложение за установяване на задължения на лицето за данък върху добавената стойност за данъчен период 01.03-30.04.2008 г., както и задължения за лихви. Ревизираното лице е подало възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите в ревизионния доклад.

Със заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) К – 908158 от 12.01.2010 г., издадена от М Г Р, началник сектор „Ревизии” в Д. „Контрол” на ТД на Н. С. град, оправомощена със заповед № РД – 01-131 от 22.03.2007 г. на директора на ТД на Н. С. град, е определен Евелин Л И на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. град да издаде ревизионен акт на Х. П. във връзка с извършена ревизия, по която е съставен ревизионен доклад № 908158 от 12.01.2010 г.

Съставен е ревизионен акт № * от 11.02.2010 г. от Евелин Л И на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С. град. В акта органът по приходите е потвърдил констатациите, съдържащи се в ревизионния доклад.

От задълженото лице са изискани документи, касаещи придобиването на лек автомобил марка „Мерцедес CLS 320 CDI купе” с рег. № СА 67 77 МН – документ за придобиване, митническа декларация; свидетелства за регистрация на автомобила; доказателства за извършено плащане и декларация по чл. 168, ал. 2 от ЗДДС.

Със заявление В. № 1453 -00-12583 от 15.10.2009 г. от лицето са представени фактура № 12/041804 от 06.03.2008 г., издадена от „Мерцедес Бенц Даймлер АГ” – Г за депозирана сума към фактура № 12/041803 от 04.03.2008 г. за стойността на ДДС в размер на 10 042,86 евро в превод от немски език; фактура № 12/041803 от 06.03.2008 г., издадена от „Мерцедес Бенц Даймлер АГ” – Г за цена на превозното средство на стойност 52 857,14 евро и ДДС в размер на 19 %, като общата цена на автомобила е сумата от 62 900 евро; копие от удостоверение за получаване № 08890Е от 04.03.2008 г. за заплатен задатък за покупка на автомобил в размер на 12 900 евро; фактура № 12/041804 от 06.03.2008 г., издадена от „Мерцедес БЕНц Даймлер АГ” Г за цена на превозното средство на стойност 52 857,14 евро и приложение за доплащане към същата фактура на ДДС в размер на 10 042,86 евро с обща цена на автомобила 62 900 евро; копие от банково извлечение от Те Дже Зираат Банк за платена сума в размер на 50 000 евро; свидетелство за регистрация на автомобила, първа част № *.

Във връзка с произхода на средствата за закупуване на автомобила ревизираният субект представя декларация, че средствата са от продажба на недвижим имот съгласно описания нотариален акт.

П. тези доказателства органите по приходите констатира, че Х. Р. П. закупува от Г лек автомобил марка „Мерцедес CLS 320 CDI купе” с фактура № 12/041803 от 06.03.2008 г. с цена на превозното средство в размер на 52 857,14 евро. От доставчика „Мерцедес Бенц Даймлер АГ” е издадена фактура № 12/041804 от 06.03.2008 г. за депозирана сума в размер на 10 042,86 евро към фактура № 12/041803 от 06.03.2008 г., като е приложено удостоверение за получаване на сума в размер на 12 900 евро, представляваща втора вноска за покупката на процесния автомобил, както и описание на същия, в което е посочена на превозното средство в размер на 52 857,14 евро и ДДС 19 % в размер на 10 042,86 евро, като общата цена е за сумата от 62 900 евро. Установява се, че за автомобила е платен акциз в размер на 4 750,00 лева съгласно акцизна митническа декларация № 0621 от 06.08.2008 г. В РД и в РА е направено заключението, че на 06.03.2008 г. Х. Р. П. е осъществил ВОП от Г на лек автомобил „Мерцедес CLS 320 CDI купе”, като лицето не е подало декларация по чл. 168, ал. 2 от ЗДДС в 14-дневен срок

от изтичане на данъчния период, през който данъкът за придобиването е станал изискуем съгласно чл. 63 от ЗДДС. С оглед на което е приложен специалният режим по ЗДДС – чл. 168, ал. 1 – 4 от ЗДДС, като на ревизираното лице е определено задължение за ДДС в размер на 25 554,34 лева, като данъчната основа е формирана на базата на общата цена на автомобила съгласно фактурата – левовата равностойност на сумата от 62 900 евро (123021,70 лева), към която сумата е прибавен и заплатения за автомобила акциз в размер на 4 750,00 лева, което означава, че данъчната основа е за сумата от 127771,71 лева. Върху определения ДДС е начислена и лихва за забава за сумата от 6 344, 62 лева за периода от 15.04.2008 г. – 11.02.2010 г.

Ревизионният акт е връчен на лицето на 16.02.2010 г., а жалбата до директора на Д. „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н. е подадена чрез ТД на Н. С. град с В. № 1494-22-10 от 25.02.2010 г.

В законоустановения 45 - дневен срок по чл. 155, ал. 1 от ДОПК решаващият орган се е произнесъл с решение № 496 от 12.04.2010 г., с което е потвърден оспорения РА № * от 11.02.2010 г., издаден от Евелин Л И на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С..

В хода на съдебното производство е допуснато изслушването на съдебно-счетоводна експертиза, която да определи дължимия размер на лихвата за забава.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспореното решение на директора на Д. „О.” – гр. С. е връчено на 19.04.2010 г., като жалбата до Административен съд С. град е подадена чрез решаващия орган с В. № 8728 от 29.04.2010 г. по описа на АССГ. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Н. в кръга на определените му правомощия съгласно цитираната ЗОКО № К К – 908158 от 12.01.2010 г., издадена от М Г Р – началник сектор „Ревизии” в Д. „Контрол” на ТД на Н. С..

Ревизионният акт е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК.

Съдът намира, че П. издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и същият е издаден П. правилно прилагане на материалния закон.

В ЗДДС, в сила от 01.01.2007 г. са уредени специални режими на облагане с ДДС на доставките, извършвани между държавите – членки на ЕС, като с ДДС се облага всяко възмездно вътреобщностно придобиване на нови превозни средства с място на изпълнение на територията на страната – чл. 2, т. 3 от ЗДДС. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗДДС за вътрешнообщностно придобиване се смята и придобиването на ново превозно средство, което се изпраща или транспортира до територията на страната от територията на друга държава-членка, независимо дали доставчикът е данъчно задължено лице за целите на ДДС в друга държава-членка. В § 1, т. 17, б.”в” от ДР на

ЗДДС е дефинирано понятието „нови превозни средства”, съгласно която разпоредба за нови се считат моторните превозни средства с обем на двигателя над 48 куб. см. или с мощност над 7,2 киловата, предназначени за превоз на пътници или товари, за които е налице едно от следните условия: към датата на възникване на данъчното събитие за доставката им не са изминали повече от 6 месеца, считано от датата на първата им регистрация или към датата на възникване на данъчното събитие за доставката им не са изминали повече от 6000 кв. По отношение на внесения от жалбоподателя автомобил от органите по приходите е прието, че автомобилът е нов по смисъла на цитираната разпоредба, доколкото датата на първата регистрация на автомобила е 01.11.2007 г., а датата на възникване на данъчното събитие е 06.03.2008 г. – датата на издаване на фактура № 12/041803 от 06.03.2008 г.

Съобразно горното съгласно чл. 168, ал. 1 от ЗДДС всяко нерегистрирано по този закон лице, което извърши вътреобщностно придобиване на ново превозно средство по чл. 13, ал. 2, е длъжно да декларира вътреобщностното придобиване в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който данъкът за придобиването е станал изискуем по чл. 63. Съгласно ал. 1 и 3 от последния цитиран текст данъчното събитие П. вътреобщностно придобиване възниква на датата, на която би възникнало данъчното събитие П. доставка на територията на страната, като данъкът става изискуем на 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие.

В процесния случай е налице ВОП на ново превозно средство по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на страната. Жалбоподателят е физическо лице, нерегистрирано за целите на ЗДДС, което е придобило собственост върху лек автомобил марка „Мерцедес CLS 320 CDI купе” с фактура № 12/041803 от 06.03.2008 г. на стойност 62 900 евро.

С ДДС се облага всяко възмездно придобиване на ново превозно средство с място на изпълнение на територията на страната. Нерегистрираните по закона лица, които придобиват нови превозни средства следва да регистрират ВОП и да внесат дължимия за него данък в приход на бюджета у нас, независимо от това дали доставчик на превозното средство е регистрирано или нерегистрирано за целите на ДДС лице в друга държава-членка на ЕС.

С получаването на фактура № 12/041803 от 06.03.2008 г. за жалбоподателя е настъпило данъчно събитие по реда на чл. 63, ал. 1 – 3 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на страната, съгласно чл. 62, ал. 1 от ЗДДС и дължимият данък е изискуем от него като лице, извършващо ВОП по реда на чл. 84 от ЗДДС. Тъй като жалбоподателят е физическо лице, облагането е извършено по специалния ред в чл. 168 на Глава Двадесет и първа от ЗДДС, в който са посочени специалните разпоредби на вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 2 от ЗДДС и вътреобщностно придобиване по чл. 13, ал. 2 от ЗДДС на ново превозно средство. П. условията на чл. 168 от ЗДДС и чл. 102 от ППЗДДС всяко нерегистрирано по този закон лице, извършило ВОП на ново превозно средство по чл. 13, ал. 2, е длъжно да го декларира в 14-дневен срок от изтичане на данъчния период, през който данъкът за придобиване е станал изискуем по чл. 63.

Жалбоподателят оспорва размера на определената от органите по приходите данъчна основа, като твърди, че в нея не следва да се включва размера на данъка от 19 %, заплатен в Г съгласно фактурата за придобиване на процесния автомобил. Данъчната основа се определя П. условията на чл. 26, ал. 2 от ЗДДС, която включва цялата сума,

документирана от доставчика, т.е. сборът от данъчната основа и начисления ДДС. Начислената като ДДС сума от германския доставчик не е данък по този закон, т.е. по ЗДДС, порази което същият се включва в данъчната основа за определяне размера на дължимия ДДС. В тази връзка следва да се посочи, че ако в случай, че впоследствие сумата на данъка, заплатен съгласно немското законодателство се възстанови от доставчика на жалбоподателя като недължимо платена въз основа на издаден от доставчика документ, който коригира данъчната основа, за ефективното възстановяване на тази сума следва да се започне процедура по реда на чл. 129 от ДОПК по инициатива на органа по приходите или по искане на жалбоподателя.

Съдът намира, че в данъчната основа е следвало да се включи и сумата за заплатения за автомобила акциз в размер на 4 750 лева, което не е направено от органите по приходите, но е констатирано от решаващия орган в решение № 496 от 12.04.2010 г. Това означава, че данъчната основа е следвало да бъде 132 521,71 лева и размерът на данъка да възлиза на сумата от 26 504,34 лева, но с оглед забраната по чл. 155, ал. 8 от ДОПК правилно Д. на Д. „О.” – гр. С. не е увеличил размера на установеното с РА задължение, тъй като би се влошило положението на жалбоподателя.

Съобразно установеното с РА задължение са определени и лихви за забава в размер на 6 344, 62 лева за периода от 15.04.2008 г. – 11.02.2010 г., които също не следва да се увеличават. В тази връзка съдът не кредитира заключението по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза със задача да определи размера на лихвите за забава, доколкото вещото лице е използвало като данъчна основа за определяне на размера на ДДС само сумата в размер на 52 857,14 евро – цената по фактурата без ДДС в размер на 19 %, както и заплатения от жалбоподателя акциз в размер на 4 750 лева. Вещото лице е определило, че дължимият от жалбоподателя ДДС е в размер на 21 625, 92 лева, като този размер е определен П. неспазване на разпоредбите на чл. 26, ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС, поради което заключението не следва да бъде ценено.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че обжалваният ревизионен акт е законосъобразен и жалбата на Х. Р. П. следва да се отхвърли като неоснователна.

П. този изход на спора на основание чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК и чл. 8 и чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 1087 (хиляда осемдесет и седем) лева съобразно материалния интерес по делото.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 3 и чл. 161, ал.1, изр. 2 от ДОПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Р. П. срещу ревизионен акт №* от 11.02.2010 г., издаден от Евелин Л И на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на Н. С., потвърден с решение № 496 от 12.04.2010 г. на директора на Д. „О.” – гр. С. П. ЦУ на Н..

ОСЪЖДА Х. Р. П. ЕГН * да заплати на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н. юрисконсултско възнаграждение в размер на 1087 (хиляда осемдесет и седем) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис

от съдебния акт.

СЪДИЯ: